

Pětikoalice se chystá ukrást příští volby do Poslanecké sněmovny!

- editor007 | 8. února 2024

ČESKO: Jana Turoňová a Tomáš Doležal míní, že současné vládní pokusy o zavedení korespondenční volby otevírá cestu k volebním manipulacím. Jaké jsou jejich argumenty?

Pětikoalice našla další způsob, jak udeřit proti demokracii. Koncem ledna prošel do druhého čtení poslanecký návrh na zavedení korespondenční volby pro české občany žijící v zahraničí. Otevírá cestu k manipulacím a falšování volebních výsledků.

Podle Ústavy České republiky se volby do Poslanecké sněmovny konají tajným hlasováním na základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva. Součástí této hodnotové koncepce je i svoboda občana učinit volbu podle vlastního přesvědčení, bez jakýchkoli manipulací a bez nátlaku okolí. Pokud do našeho právního řádu včleníme korespondenční volbu, stanou se tyto ústavní principy jen prázdnou floskulí. A to z několika důvodů.

Návrh jde proti ústavě

Každý český občan žijící v zahraničí, který požádá po případném schválení korespondenční volby příslušné velvyslanectví o zaslání volebních dokumentů, jejichž součástí je doručovací obálka, úřední obálka, identifikační lístek, volební lístek a případně voličský průkaz, ztrácí svoji anonymitu. Takový občan si již nikdy nemůže být jistý, že jeho volba nebude ztotožněna s jeho jménem uvedeným na identifikačním lístku. Padá tím imperativ tajnosti volby ve vertikální rovině, tedy tajnost volby občana vůči veřejné moci.

A stejně tak mizí svoboda volby, tedy nikým neovlivněné privilegium zvolit si zástupce podle vlastního přesvědčení. Korespondenční volič nemá nikým zajištěno, že v okamžiku aktu volby bude sám. Může tak volit pod přímým či nepřímým nátlakem svého okolí či v bezprostřední blízkosti dalších osob, které budou kontrolovat a sledovat jeho volbu.

V procesu korespondenční volby, tak jak jej předkládají vládní poslanci, bude dokonce možné využít prostředníka, třetí osobu, která bude mít právo vyžádat si jménem oprávněného voliče volební dokumenty a celou volbu potencionálně provést namísto něho. Otevírá se tak cesta pro kupčení s hlasy, konkrétně s identifikačními lístky. Oni prostředníci navíc získají oproti jiným neoprávněnou a nezákonnou výhodu. Budou mít více volebních hlasů, čímž se prolamuje další ústavní zásada – totiž zásada přímosti volebního práva.

Důvod ke znepokojení představují i novelou předvídané administrativní postupy. Na zastupitelských úřadech se, pokud vládní návrh vstoupí do praxe, budou 25 dní před oficiálním datem voleb volně povalovat obálky s volebními a identifikačními lístky a zaměstnanci těchto institucí (z nichž dva až tři budou tvořit tzv. zvláštní okrskové volební komise) k nim budou mít po celý tento čas prakticky neomezený přístup.

Porušení legislativního procesu

Tento absurdní lapsus, stejně tak jako mnohá další ustanovení tohoto pětikoaličního „veledíla“, je důsledkem skutečnosti, že zavedení korespondenční volby je předkládáno formou poslanecké legislativní iniciativy a nikoli prostřednictvím řádného vládního návrhu zákona, který by prošel

standardním připomínkovým řízením, včetně jeho posouzení ze strany Legislativní rady vlády. A to je u takto zásadního materiálu něco neslýchaného.

Přitom právě Legislativní rada vlády, když na sklonku roku 2021 posuzovala téměř identický [návrh](#) vládních senátorů ohledně zavedení korespondenční volby, konstatovala jeho protiústavnost a identifikovala v něm řadu dalších zásadních nedostatků, pochybení a protimluvů, kvůli kterým jasně doporučila, aby nebyl realizován.

Machinace s hlasy

Text vládních poslanců je vskutku místy doslova absurdním a diletantským slohovým cvičením. Bohužel s drtivými dopady, které mají potenciál rozložit náš funkční volební systém, zejména, pokud se týče voleb do Poslanecké sněmovny. Jde především o způsob převodu zahraničních korespondenčních hlasů na poslanecké mandáty. Ve volbách do PS v roce 2025 (i tehdy, pokud proběhnou předčasně) budou všechny fyzické i případné korespondenční hlasy ze zahraničí, stejně jako je tomu nyní, přiřazeny do jednoho vylosovaného českého volebního kraje z celkových čtrnácti. Ministr Vít Rakušan opakovaně prohlásil, že se domnívá, že dlouhodobě v zahraničí žije cca 600 000 českých občanů. Kdyby tedy volilo jen 50 % z nich, bavíme se o 300 000 hlasech.

Uvedme příklad. Pokud budou tyto hlasy „přilosovány“ např. do Karlovarského kraje, nerozhodnou o zvoleném složení poslanců za tento kraj lidé, kteří tam žijí, ale osoby, které tam v životě nebyly, nebudou a nemají s ním nic společného. A navíc tento kraj získá 16 poslaneckých mandátů – namísto dosavadních 5. Tedy více než 9 mnohem lidnatějších českých krajů. Přičemž výraznou většinu „karlovarských“ poslanců zvolí nikoli místní občané, ale Češi ze zahraničí, a to velmi pravděpodobně z řad těch politických subjektů, které by zde před zavedením korespondenční volby ze zahraničí nezískali ani jeden jediný mandát.

Zajímavé je také zmínit tzv. volbu v předstihu. Tedy stav, kdy korespondenční voliči hlasují až několik týdnů (25 dní) před oficiálním datem voleb. Může nastat situace, že během této doby se odehraje zásadní politická událost, která tyto voliče povede ke změně jejich volebního rozhodnutí. Ovšem svoji volbu již nebudou moci nijak změnit a budou hlasovat pro politický subjekt, pro který by v případě, kdyby neexistovalo korespondenční hlasování, v oficiálním termínu voleb nehlasovali.

V návrhu zákona rovněž není nijak ošetřeno to, aby korespondenční voliči nesměli současně fyzicky hlasovat i v oficiálních dnech voleb na území České republiky. Zahraniční voliči tudíž budou mít teoreticky dva hlasy. Do konečných volebních výsledků se budou navíc započítávat i hlasy osob, které v době mezi odesláním korespondenčního hlasu a uzávěrkou volebních místností zemřou. S nadsázkou můžeme říci, že o podobě budoucí české vlády rozhodnou hlasy ze záhrobí, což je naprosto nepřijatelné.

Vláda se podbízí voličům ze zahraničí

Podobných podivností je v poslaneckém návrhu na zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí ještě daleko více. Jsou a jistě ještě budou předmětem nejrůznějších právních rozborů. Ale my se musíme již nyní ptát, proč se tohle vše děje. Proč má naše vláda takovou nadstandartní péči o voliče žijící v zahraničí. Proč se této voličské skupině tak podbízí. A proč právě nyní.

Odpověď se nabízí sama. Protože se současné vládní strany bojí dalších voleb. Mají strach, že své pozice neuhájí, a proto hledají způsob, jak si do příštího roku vyrobit účinný nástroj pro manipulaci s volbami, s voliči a s demokracií jako takovou. Podle volebního modelu agentury STEM z konce roku 2023 jsou volební preference TOP 09 na úrovni 5,2 %, KDU-ČSL 3,5 % a hnutí STAN 6,4 %.

Není divu, že se jejich představitelé bojí a chtějí si svoji koalici pojistit na věčné časy. I když se jim už začíná rozpadat, na tomto návrhu se shodli všichni. Za STAN Vít Rakušan, Josef Cogan, Lucie Potůčková, za ODS Petr Fiala, Marek Benda, Eva Decroix, za KDU-ČSL Marian Jurečka, Aleš Dufek, Jiří Navrátil, za TOP 09 Markéta Pekarová Adamová, Jan Jakob, Michal Zuna a za téměř celý pirátský klub – Ivan Bartoš, Olga Richterová a Jakub Michálek.

Výsledky hlasování ze zahraničí ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2021 dopadly velmi výrazně ve prospěch stran současné vládní koalice. Předvolební koalice Pirátů a hnutí STAN zde dosáhla 50,5 % hlasů a koalice SPOLU (ODS, TOP 09, KDU-ČSL) 34,3 % hlasů. A to je také ten hlavní důvod, proč se tyto strany nyní znovu obracejí do zahraničí a hledají svou politickou a mocenskou záchranu mezi občany, kteří pod taktovkou jejich vlády fakticky nežijí.

Výroba nových voličů

A to ještě návrh zákona o korespondenční volbě ze zahraničí doprovází jiná novela z pera vládních poslanců. Totiž novela zákona o státním občanství České republiky, která by umožnila nabytí našeho státního občanství i potomkům dětí českých emigrantů do zahraničí z let 1948 až 1989 i ve 4. generaci. Tedy praprapravukům těchto osob, a to pouze na základě jejich prohlášení, že tento požadavek zákona splňují. Účinnost této novely je navrhována k 1.7.2024, účinnost korespondenčního hlasování od 1.1.2025.

Ještě někdo pochybuje o účelovosti této vládní legislativní strategie?

AUTOR: Jana Turoňová a Tomáš Doležal

[ZDROJ](#)